

Článek, který si za chvíli přečtete mi trochu „uvízl“ v pomyslném redakčním „šuplíku“. Článek i fotky k němu jsem si sice pečlivě uložil, ale v návalu práce redakční i jiné na vše trochu pozapomněl. Vše je z prvního říjnového víkendu. Tak hrozný odklad to není a třeba vám v současných spíše pošmourných dnech přijde vhod pohled na hladinu plnou plachet.

Autorce se za zpoždění omlouvám a čtenářům přeji příjemné počtení.

čfk

Vážený pane Ransome,

Dlouho jsem vám nepsala, ale chci se zase ozvat. Vaše příběhy se neodehrávají na podzim kvůli škole, já vám chci ukázat jabloneckou přehradu a vodní život právě v tuto dobu. Probíhá a končí krásný podzim a já 3x týdně chodím nebo spěchám tam a zpět kolem přehrady, někdy ještě s kočárkem, za malou cyklistkou nebo jen procházkou s dětmi.

A před pár dny jsem vystoupila z autobusu a zaslechla známé TŘESK, PLÁC. A vzápětí jsem byla na dohled a vytahovala fotoaparát. Měla jsem štěstí. Předemnou se odehrávaly závody. A k tomu nádhera podzimu. Jen prodloužená pláž připomíná velmi suché léto. Chodím celé měsíce a roky kolem vody, vídám různá plavidla, v klidu, tréninku nebo při závodech. A tak jsem zkusila zjistit víc. Dlouho jsem věděla jen o dračích lodích, ty jsou tam velmi známé a oblíbené, několik sehraných posádek ve stejné barvě a zvuky bubnů a velká rychlost, ať už trénink nebo závod.

Vy tady vidíte SKI REGATU, memoriál Petra Haubolda¹, 46.ročník. Účastnilo se celkem 40 windsurfů a plachetnic a nejpočetnější třída byla BIC Techno 293² s 15 dětmi. Akci organizuje jachetní oddíl TJ Delfín v Jablonci nad Nisou pro loďní třídy Techno 293, Raceboard, Windsurfer, Optimist, Open Class a doplňuje tradičně časovkou na kole do vrchu. A na webu jsem našla, že tam patřívají i Katamarany a Vaurieny.

Já je tedy vídávám naprosto laicky poslední 4 roky, ale plachtění na Jablonecké přehradě Mšeno, zvané Jablonecké MOŘE je oblíbené už víc než 5 desítek let. Ne přes léto. Na to je tam moc plavců po celé ploše, běžných i velmi otužilých. A rekreačních člunů – nafukovacích, kanoí, kajaků. A dokonce jsem tam viděla i barník. Že nevíte, co je to barník! Kulatá lodička se slunečníkem pro až 8 osob na elektrický pohon, kde můžete i grilovat³.

1 Petr Haubold – průkopník a jeden ze zakladatelů závodního windsurfingu v Československu (1944 - 2020)

2 Třída windsurfů pro děti a mládež do 17 let

No, nevím. Určitě sdílím názor, který by si udělali vaši hrdinové, ať už na jezeře nebo na řekách.

Takže sezóna pro plachtění za velmi často se měnícího větru pro mnoho paneláků lámajících vítr je na jaře a na podzim. Na přece jen omezené ploše, takže tam mohou menší lodě, větší jen při regatách maximálně 2x do roka a vůbec ne motorové lodě. Takže plachetnice, windsurfy, paddleboardy atd.

No, menší plocha – Jablonecké MOŘE je největší městská vodní plocha ve střední Evropě. A není tam žádný přístav, žádné molo. Jen bouda kousek od hlavní hráze. Co se na vodu spustí, po plavbě zmizí. A letos jsem zažila každodenní improvizovanou půjčovnu, ovšem najít pro ni místo bývala logistika. Přehrada bývá celé léto a obzvláště horké dny plně obsypaná Jablonečáky i milovníky vody z celého okolí.

A když je klid, dopoledne, navečer, přes den i za druhou přehradní zdí u menší části přehrady, sedává tam hodně rybářů. Všechných věkových kategorií. Mlčících i mluvících se známými. Sledovala jsem dlouho jednu rybářku, která učila rybařit 2 vnuky. Dnes, kluci kolem deseti let, rybaří už sami na jiném místě. Přehrada je plná kaprů (a kačen), ale úlovky omezeny, ve velké nádrži na maximálně 2 kapry, v malé na jednoho. Takže jde hlavně o tu pohodu sezení na břehu.

3 Více na <https://www.barnik.cz>

No a na fotografiích jste si určitě všiml zvláštní konstrukce na břehu. To je právě rybářský prut. Tedy přesně Prut – pocta Hubáčkovi od Vratislava Karla Nováka.

Svého komunistického času vyčlenil magistrát peníze na podporu mladých umělců a vzniklo několik plastik, toto je jedna z nich. Pak ještě třeba plechové lodní čluny pár set metrů od vody, ale ty jsou momentálně restaurovány. Když jsem zase zapátrala, jsem moudřejší o informaci o tzv. čtyřprocentním zákonu. Za socialistického vládního režimu musela každá státní zakázka na stavbu sídlišť, poliklinik nebo obchodních domů vyčlenit 1-4 procenta na tzv. zdobné. Čili na výzdobu veřejného prostoru. A zdroj uvádí, že tím paradoxně dostávali práci i sochaři a výtvarníci, co byli na indexu!

No, to už jsem se dostala do jiného tématu, každopádně je to téma, za kterým aktivně jde sdružení a připravuje dokonce průvodce po celé naší republice. Pavel Karous to publikoval v knize *Vetřelci a volavky*. Název by se vám určitě líbil, pane Ransome. A partě na norfolkských řekách vůbec.

Já se vrátím k posledním dnům barevného podzimu, kdy se touláme kolem přehrady, my senioři a malé děti kdykoliv, ti další hned jak mohou po škole a práci a všude je spousta chodců, běžců, jezdců na kolech i bruslích na vyznačené stezce, prakticky za každého počasí. Líbilo by se vám u nás.

Tak zas někdy napíšu, ano? Škoda, že vy už ne.

Mikina